

CONCERTO COPENHAGEN

LONDON UNDERGROUND

Program

(Ca 2 timmar)

G.F. Händel: Concerto Grosso i d-moll, Op.6, Nr.10
(1685–1759): Uvertyr – Air – Allegro – Allegro – Allegro moderato

William Babell: Preludium i e-moll för cembalo
(1688–1723)

William Babell: Konsert för Sixth Flute i e-moll, Op.3, Nr.3
Adagio – Allegro – Adagio – Allegro

Charles Avison: Konsert nr. 1 i G-dur efter Geminianis violinsonat Op.1, Nr.1
(1709–1770) Grave – Allegro – Adagio – Allegro – Grave – Allegro

Michael C. Festing: Konsert i D-dur, Op.3, Nr.6
(1705–1752) Adagio – Allegro – Andante – Allegro assai

Paus

Arcangelo Corelli: Sinfonia ur oratoriet "Santa Beatrice d'Este"
(1653–1713) Grave – Allegro – Adagio – Largo assai – Vivace

Andrew Parcham: Solo i G-dur för blockflöjt och basso continuo
(?–ca. 1700)

Richard Mudge: Konsert nr. 5 i B-dur
(1718–1763) Largo – Tempo Giusto – A la Sarabanda – Allegro

Concerto Copenhagen

Violin 1: Fredrik From, Peter Spissky, Jens Solgaard, Julia Dagerfelt

Violin 2: Alison Luthmers, Hanna Ydmark, Gabriel Bania, Ida Lorenzen

Viola: Antina Hugosson, Marie Stockmarr Becker

Cello: Judith-Maria Blomsterberg, Hanna Loftsdóttir

Bas: Megan Adie

Blockflöjt: Pernille Petersen

Fagott: Jane Gower

Luta: Fredrik Bock

Cembalo och musikalisk ledning: Lars Ulrik Mortensen

London Underground

Under första hälften av 1700-talet växte musikens betydelse som offentlig angelägenhet och modefenomen dramatiskt inom det engelska samhället. Med den framväxande medelklassens ökade sociala inflytande – och köpkraft – uppstod helt nya marknader, och opera samt andra former av underhållning blev oerhört populära.

CONCERTO COPENHAGEN

I spetsen för denna utveckling stod två "främlingar": den italienske violinisten och tonsättaren Arcangelo Corelli och den tyske invandraren Georg Friedrich Händel. Även om Corelli aldrig besökte England kom hans sonater och konserter snabbt att etablera en musikalisk stil som behöll sin popularitet under resten av seklet, medan Händel – genom sitt arbete som tonsättare, utövande musiker och musikalisk entreprenör – blev den dominerande musikaliska gestalten i det brittiska samhället.

Men under dessa två frontfigurer verkade en fruktbar grupp engelska tonsättare som med iver och framgång utnyttjade de växande musikmarknaderna. Genom att gå långt utöver ren efterbildning av sina musikaliska förebilder lyckades de snart skapa ett helt eget, särpräglat engelskt musikaliskt språk. Det här programmet lyfter fram denna nästan utforskade "London Underground" och antyder den mängd och kvalitet av repertoar som fortfarande väntar på att upptäckas.

Som elev till Händels favoritkonsertermästare Francesco Geminiani stod Charles Avison i direkt kontakt med Londons musikliv. Hans kompositioner bygger ofta på andras verk – så även hans Concerto No. 1, som grundar sig på en violinsonat av läraren Geminiani.

William Babell var en mycket skicklig cembalist och tonsättare, särskilt känd för sina virtuosa bearbetningar av Händel-rior för cembalo, noterade med fullständig ornamentik och därför en viktig källa till hur Händels musik faktiskt framfördes. Babell levde hela sitt korta liv i London, och många ansåg att han var en större virtuos än Händel själv. Babells Op. 3 består av sex konserter för blockflöjt och stråkar. De publicerades 1726, två år efter tonsättarens död, som tillskrevs ett "övermått av njutningslystet leverne".

Richard Mudge däremot levde ett tillbakadraget liv som präst, men var hela sitt liv även verksam som tonsättare. Hans familj var nära vänner med Charles Jennens, Händels librettist – bland annat till oratoriet Messiah. Mudges Six Concertos in Seven Parts är orkestersviter i fransk stil, tydligt inspirerade av Händel och Geminiani.

Även Michael Festing var elev till Geminiani. Han var en framstående violinist och blev ledare för The Queen's Theatre i West End. Festings Op. 3 består av tolv Concertos in Seven Parts – de åtta första för enbart stråkar, de fyra sista även med flöjter. Återigen är inspirationen från Händel, Geminiani och Corelli tydligt hörbar.

Om Andrew (Andreas) Parcham vet man mycket lite – inte ens om han verkligen var engelsman. Men hans solo för blockflöjt och basso continuo publicerades första gången 1703 i en musiksamling med titeln "40 English Melodies and Sonatas", utvald och arrangerad av den engelske hovmusikern George Bingham – och därför har Parcham fått sin plats i detta program.

Concerto Copenhagen – ensemble för tidlös musik

I mer än trettio år har Concerto Copenhagen utforskat och framfört musik från barocken, wienklassicismen och den tidiga romantiken med historisk medvetenhet och konstnärlig kompromisslöshet. Orkestern står idag som ett internationellt riktmärke inom sitt område.

Under ledning av Lars Ulrik Mortensen förenar Concerto Copenhagen konstnärlig autenticitet och innovation, och ger genom sina originella tolkningar musiken nytt liv och relevans för en modern publik.

CONCERTO COPENHAGEN

Concerto Copenhagens musiker tillhör den internationella eliten av barockmusiker, och orkestern har sedan sina första konserter 1991 varit på en spännande konstnärlig och musikaliskt fördjupande resa – uppskattad och hyllad av publik och kritiker världen över.

Med ett repertoarval som förenar välkänd europeisk musik med mindre kända verk av nordiskt ursprung samt ny musik, firade orkestern sitt 30-årsjubileum 2021 och utsågs därefter till Årets P2-artist 2022.

Concerto Copenhagen – musik med kärlek, medvetenhet och kompromisslöshet
webb: concertocopenhagen.dk